

A tak jsem se vydal do temného lesa, abych na vlastní oči viděl, co tyhle čarodějnice praktikují. Zanedlouho jsem je také na mýtince spatřil. **Třikrát** jsem se musel **kupředu** podívat, jinak bych svým očím nevěřil. Strašné ženské stály kolem takové té **nádoby velké a kovové, zavěšené nad ohněm**. A různé věci do té nádoby pak házely. A to vám řeknu, musel jsem si **zepředu** **jednou** oči protřít, když pozoroval jsem, jak tam házou také to **zvíře lesní, rudé, co rádo kurníky vyžírá**. Pak ty ženské zcela nahé kolem ohně tančily a tím lektvarem se mazaly. Nemohl jsem z nich oči spustit, když tu náhle mi někdo **zezadu** **dvakrát** na rameno zaklepal a mého krku se dotklo lesklé ostří také té **zbraně, co ji dřevorubci k práci potřebují**.

Když jsem se otočil, do očí nejstrašnějších jsem se podíval. Byla to žena vysoká a velmi štíhlá a převelice rozzlobeně se tvářila. A to už mi bylo jasné, že mé dny asi sečtené budou. A musel jsem s tou ženštinou pekelnou na mýtinku jít, kde všechny strigy si mě se zájmem obhlédly. Tu praví ta ozbrojená: „My známe tě, alchymisto, a že nám dobře sloužit můžeš, naživu tě necháme“. Dalšího vysvětlení mi ale neposkytla a tu ženské hned do práce se daly. Na nejbližším stromě **třikrát** **zezadu** takovou tu **zahnutou věc, kterou piráti místo ruky občas nosí, přivázaly**. Pak mě **jednou** smyčkou **vpředu** také ty **končetiny, co blíže ke krku jsou**, svázaly a na strom mě pověsily. A tu zase ta hlavní striga povídá: „Teď vypiješ lektvar velmi mocný, který tě plně v naší vůli ponechá a všechny naše rozkazy bez váhání vyplníš“. Pak nádobu vzala, **jednou** se rychle na **přední** straně předloktí řízla takovým tím **nástrojem, co já si s ním vousy krátím**, a několik kapek krve nechala do nádoby stéci. Tu krev pak s něčím smíchala a já tu hnuť vypít musel. Řeknu vám, že v krku to páli více než ta nejsilnější slivovice a oči se mi slzami naplnily. Pak omdlel jsem a až dalšího dne jsem se ve městě v hostinci vzbudil.

Už začínal jsem pochybovat, zda se to vůbec událo, když tu podivný dopis dostal jsem. A v tom dopise stálo, že na dvůr císaře Rudolfa II se mám opět vydati a seánsi na čtení budoucnosti mu nabídnouti. Pak tam podrobně vypsáno bylo, co všechno mám císaři říkat a jak na jeho otázky odpovídati. Celý ten dopis dost hloupý byl, ale mně už v ten moment jasné bylo, že všechny ty rozkazy bez váhání vyplním. Zkoušel jsem vycouvat, udělal jsem **dva** kroky **zpět**, ale jako by na mě tlačila tíha takého **to desetiletí, které je ale desetkrát tak dlouhé**, a já zjistil, že tuhle kletbu nepřekonám. A tu jsem si hnedka vzpomněl, co se na mýtince v lese událo a s hrůzou si uvědomil, že ty strigy mě plně v moci mají. A věřte mi, že i když se **dvakrát** **dozadu** ohlédnu, tak už ani chuť takého toho **lahodného moku, co našinci na hektolitry pijí**, mě neláká a můj život jenom v otroctví vidím.

KOTel
Liska
sekyRA
HAK
Ruce
Britva
staleTI
piVO

KOTLARKA HRBITOV